

Sygn. akt IV KO 44/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M. S.**,
oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 9 czerwca 2022 r.
wniosku Sądu Okręgowego w G. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2022 r., zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy o sygn. akt IV K (...) prowadzonej przeciwko M. S., który został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego w G. nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż przytoczone w nim argumenty nie wskazują, aby w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki skutkujące koniecznością przekazania sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczywistym jest, że zarówno zachwianie swobody orzekania jak i obawa o rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny są czynnikami warunkującymi skorzystanie z instytucji art. 37

k.p.k., jednakże ciężar wykazania ich spoczywa na wnioskującym sędzie. Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do uwzględnienia wniosku, bowiem nie zachodzi żadna z sytuacji uzasadniających odstępnie od właściwości miejscowej sądu, pierwotnie ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Przed wszystkim należy podkreślić, że w sprawie Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K (...), do której odwołuje się Sąd wnioskujący, zachodziła całkowicie inna sytuacja faktyczna, niż w sprawie niniejszej. Sąd Najwyższy rzeczywiście postanowieniem z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt IV KO 124/18, przekazał sprawę o sygn. akt IV K (...) do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż w sprawie występowała jako oskarżona, córka jednego z sędziów Sądu Okręgowego w G.. Ówczesna oskarżona E. W. A., która została prawomocnie uniewinniona od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k., wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. III K (...), utrzymanym w tym zakresie w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. II AKa (...), ma występować obecnie w sprawie oskarżonego M. S., jedynie jako świadek. O ile w pełni należy zgodzić się Sądem Najwyższym, że celowe był przekazanie do rozpoznania tamtej sprawy innemu równorzędnemu sądowi i to nawet poza obszar apelacji (...), o tyle obecnie brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia wniosku z dnia 26 kwietnia 2022 r. o przekazanie sprawy o sygn. IV K (...) w trybie art. 37 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.